

จังจกทางเรียน

- ลักษณะ :** ขนาดวัดจากปลายปากถึงก้น 55–64 มม. หางยาว 60–73 มม. ขนาดเดียว กับจังจกทางหนาม สีลำตัวออกสีเรียบ ๆ ตลอดทั้งตัว ตามสีข้าง ลำตัวมีเกล็ดมนขนาดใหญ่ ทางค่อนข้างแบน ขอบสองข้างเป็นริ้วเล็ก ๆ ตลอดทาง นิ้วเท้าเรียกว่านิ้วเท้าของจังจกทางหนาม เกล็ดบนหัวมีขนาดใหญ่กว่าเกล็ดบนหลัง ขอบด้านข้างมีรอยพับเป็นผิวนังสองข้าง โคนหางพองออกเล็กน้อย และมักมีตุ่มเล็ก ๆ อยู่ข้างละตุ่น ลำตัวส่วนใหญ่สีออกเทาอ่อน หรือน้ำตาลออกรสื่อเรื่องทึ้งตัว บนหัวอาจมีสีคล้ำกว่า หลัง ใต้ท้องสีเหลืองอ่อน ใต้นิ้วเท้าสีคล้ำ ไม่ค่อยมีจุดะเอียดสีคล้ำมากนักบวณภัยใต้ลำตัว บางตัวมีจุดสีขาว ๆ กระจายอยู่บนลำตัว และพาดเป็นลายขาวเสือก ๆ บนหาง
- เขตแพร่กระจาย :** มีการแพร่กระจายกว้างขวางมาก เช่นเดียวกับจังจกทางหนาม โดยมีสาเหตุมาจาก การติดไป กับมนุษย์ พบรังแทตนเดียดตลอดไปจนถึงออสเตรเลีย และพบไปถึงเกาะตา希ติในหมู่เกาะ อะดเลต
- ในบริเวณพื้นที่ป่าสะแกราช พ奔น้อยมากเพียง 3 ครั้ง ๆ ละเพียงตัวเดียว ในบริเวณป่า ดินแล้ง โดยเฉพาะบริเวณเชื่อมบันและบันเสาน้ำป่ายนอกร่องดูดน้ำและป้ายติดชือต้นไม้ ไม่พบ ในบริเวณบ้านเรือน
- ที่อยู่อาศัย:** ในบริเวณพื้นที่ศึกษาพบว่าจะอยู่ในบริเวณที่ไม่ค่อยมีจังจกทางหนามอาศัยอยู่ เช่น บริเวณลำตัวเขื่อนบัน วิ่งไปมานทางคลาดหน้าเขื่อน บางตัวซ่อนอยู่ด้านหลังป้ายนอกร่องทางรถ ป้ายชื่อโครงการวิจัยและป้ายสังกะสีติดชือต้นไม้ บางครั้งพบได้ตามเสารั้ว ซึ่งเฝ้าดูที่ใช้ชิงลวดหนามกันอาณาเขตของสถานีฯ ไม่เคยพบมาหากินประจำกับจังจกทางหนาม ในบริเวณบ้านเรือน
- อุปนิสัย :** ส่วนใหญ่ในเวลากลางวัน พบร่องตัวด้านหลังป้ายต่างๆ และในช่วงบันตัวเขื่อน แม้แต่ในรูท่อ ระบายน้ำบันสันเขื่อน พบอยู่โดยเดียว เวลากลางคืน ออกรมาได้หากินบนเสาน้ำป้าย เสาร้าซีเมนต์ และบันตัวเขื่อน วิ่งหนีไคร้ดูเร็ว และมักวิ่งหนีไปจนเข้าซอกท่ออาศัย ไม่ค่อยชงไปหยุดไว้ เมื่อเจอนจังจกทางหนาม หากจวนตัวจะอูบันป้าย พน่วนบางตัวกระโดดหนีลงสู่พื้นดิน และ นุ่มนิ่วไปได้ใบไม้และวัสดุต่างๆ บนพื้นดิน

สถานภาพ : มีประชากรน้อยมากในบริเวณป่าลесแกราช ซึ่งเป็นปริมาณที่เหลือน้อยกับที่พบริเวณอื่นๆ ของประเทศไทย

จิ้งจกหางเรียบ

Garnot's House Gecko

Hemidactylus garnotii (Dumeril & Bibron, 1836)

Squamata